ÎNTRECERILE „PRIETENIA" — EXAMENE LA CARE SPORTIVII ROMÂNI AU PREA MULTE... CORIGENȚE !

De mai mulți ani, speranțele sportului nostru — juniorii și tineretul — își măsoară forțele cu eșalonul similar din alte țări socialiste, sub egida tradiționalei competiții „Prietenia". Întotdeauna binevenite, aceste întreceri și-au cucerit un loc important în calendarul internațional, mai ales prin faptul că prilejuiesc an de an testarea speranțelor olimpice, asigurînd astfel tehnicienilor un permanent contact cu evoluția sportivilor din celelalte țări și, implicit, compararea valorii acestora cu valoarea propriilor elevi.

Sub aspectul perspectivelor olimpice — ne referim îndeosebi la perspectivele pentru J.O. din 1980 — ne-am propus să abordăm astăzi evoluția reprezentanților României la cîteva dintre variantele competiției „Prietenia", din acest an, mai precis la disciplinele atletism, box, baschet, handbal, canotaj, gimnastică, lupte și polo. Facem acest lucru pentru că, din cît se va putea constata, tinerii noștri sportivi nu reușesc să spargă plafonul rezultatelor mediocre, la unele discipline mergînd chiar în regres!

PUȚIN INTERES PENTRU O COMPETIȚIE FOARTE IMPORTANTĂ !

Foarte des, referindu-se la întrecerile „Prietenia", unii dintre specialiștii noștri vorbesc cu nepăsare (!?) despre rezultatele înregistrate, scuza cea mai vehiculată fiind „timpul lung rămas pînă la J. O. din 1980" ! Și se pare că tocmai de aici, de la această concepție radical greșită, pornește totul...

Aproape fără excepție, concursurile „Prietenia" sînt dominate an de an de reprezentanții R. D. Germane și U.R.S.S., țări care dețin poziții de elită în clasamentele diferitelor campionate europene și mondiale, în clasamentele Jocurilor Olimpice. În acest timp, reprezentanții țării noastre se mulțumesc cu prezențe „printre primii" și doar din cînd în cînd cu cîte o victorie. Cel mai recent exemplu ni-l oferă „Concursul Prietenia" de la Baia Mare, la gimnastică, unde România — țară cu tradiții și pretenții tot mai mari în acest sport și, în plus, gazdă a întrecerilor a cîștigat un singur titlu ! Unul din 13, deși am aliniat în această competiție nu două, ci patru garnituri ! ! Cîțiva dintre specialiștii noștri susțineau atunci, după încheierea întrecerilor, că ar fi fost imposibil să cîștigăm în fața gimnaștilor sovietici, dintre care doi (juniori, bineînțeles !) vor fi cooptați, probabil, în prima reprezentativă a U.R.S.S. chiar la J.O. de la Montreal ! Se mai spunea, apoi, că n-am prezentat chiar tot ce avem mai bun la nivelul speranțelor și ni se oferea drept exemplu numele Teodorei Ungureanu, angrenată în acel moment în întrecerile preolimpice de la Montreal. Replica o dăm acum : Teodora Ungureanu nu mai poate fi cotată drept speranță pentru simplul motiv că a devenit o... certitudine, chiar dacă vîrsta ei (ca și a Nadiei Comăneci, de altfel) i-ar permite confruntarea cu junioare aflate încă în stadiu de perfecționare.

Evoluția sa la ediția din acest an a concursului „Prietenia" ne-a arătat că Luminița Milea *poate deveni foarte curînd o autentică maestră a gimnasticii noastre.*

O situație la fel de îngrijorătoare găsim și la canotaj, disciplină foarte puternică la seniori, dar care se află într-o veritabilă criză de talente la nivelul speranțelor. Ultimele evoluții în „Concursul Prietenia" sînt edificatoare: nici un titlu cîștigat, nici un echipaj pe podiumul de premiere !

Nici handbalul, aureolat la seniori cu multe performanțe de răsunet, nu reușește să obțină în „Concursul Prietenia" succese. Recent, la ediția consumată în orașul bulgar Gabrovo, reprezentativele de tineret ale României (a se citi veritabilele schimburi ale primelor garnituri) s-au clasat pe locuri codașe, deși în componența lor au intrat cam toate „vîrfurile" noii generații. La baschet, în varianta masculină (pentru juniori mari), echipa României s-a clasat pe locul 5 (din 7 echipe), iar la fete, la București, pe locul șase din... șase ! La polo — alt sport în care seniorii merg bine — formația noastră s-a clasat pe poziția a 5-a din 7 echipe !

ACOLO UNDE ÎNCEP SĂ EXISTE PREOCUPĂRI...

Din fericire, în unele discipline, federațiile și antrenorii au început să privească la justa valoare importanța concursului „Prietenia", acționînd în consecință. Selecția pentru loturile reprezentative a devenit mai riguroasă, pregătirea a fost îmbunătățită atît cantitativ, cît și calitativ, iar obiectivele de performanță au fost considerabil ridicate. La atletism, spre exemplu, după ce în urmă cu cîțiva ani ne prezentam cel mult modest, s-a ajuns ca anul acesta să se obțină unele performanțe mai bune și, implicit, mai multe locuri fruntașe. Și chiar dacă n-au fost înregistrate victorii, există însă — cu probe concludente — perspectiva de a fi obținute în edițiile următoare.

În altă disciplină — cea a luptelor — ultima ediție a „Turneului Prietenia", desfășurată în țara noastră, ne-a adus un bilanț bun : 5 victorii și alte 12 locuri II—III. Totuși, pretențiile federației sînt mult mai mari și pentru realizarea lor s-a trecut, imediat după încheierea competiției, la o riguroasă pregătire a viitoarei participări.

Seriozitate în abordarea „Turneului Prietenia" manifestă, de asemenea, și specialiștii boxului nostru, care au încercat anul acesta o soluție, credem, inedită. La cîrma lotului a fost pus tînărul antrenor *Gheorghe Niuță*, care a îndeplinit totodată și funcțiile de psiholog și cercetător științific. Experimentul — pentru că se poate vorbi, într-adevăr, despre un experiment — a dat roade apreciabile, în bilanțul boxerilor români prezenți la întrecerile din R. D. Germană intrînd o medalie de aur, două de argint și una de bronz. Și acesta este doar începutul unei acțiuni care ar putea fi extinsă. Centrul de cercetări științifice al C.N.E.F.S. avînd la dispoziție și specialiști în alte discipline, specialiști care pot prelua oricînd și sarcini ca antrenori, alături de preocupările lor de cercetare. „Simbioza" încercată la box dovedește că această idee [illegible] deschide un drum nou nu num[ai] în activitatea de la nivelul speranțelor, ci și mai sus, la loturi[le] de seniori, aportul lor trebuind [illegible] mai bine fructificat.

DE CE SÎNT NECESARE VICTORIILE ȘI LA ACEST NIVEL

La toată pledoaria noastră s-ar putea replica — și s[e] face destul de des ! — că între[cerile] „Prietenia" nu reprezintă u[n] scop în sine, nefiind nici campi[onate] mondiale de juniori, nici „e[uropene]" și nici măcar confruntăr[i] balcanice, ale căror rezultate s[ă fie] trecute în palmarese și păstr[ate] la loc de cinste. Sînt, însă, alți factori deloc neglijabili, car[e] ne determină să susținem și s[ă] pretindem rezultate foarte bu[ne] în această competiție.

Cum spu[neam], la concursurile „Prietenia" [illegible] o serie de țări care [illegible] și printre cele mai pute[rnice] forțe ale sportului mondial. [illegible] grăitoare. Toate s-au [illegible] exploateze la maxim[um] [illegible] oferit de respectiva în[trecere] [illegible] a vedea care este stadi[ul] [illegible] viitorii parteneri olim[pici] [illegible] ei [illegible] tă, [illegible] [illegible] te se realizează mai multe cîștiguri deodată, cîștiguri foarte importante, chiar dacă n-au strălucirea unor confruntări mondiale sau continentale. În primul rînd victoriile, și în special cele în lanț, în mai multe ediții, determină în rîndul adversarilor un fel de recunoaștere a superiorității, care facilitează considerabil sarcina echipelor sau a sportivilor în următoarele întîlniri. Apoi, în disciplinele unde arbitrajul nu dispune de mijloace riguros exacte, și, deci, unde poate apare ușor subiectivitatea, victoriile pot avea o influență asupra arbitrilor, care păstrează în memorie valoarea dovedită a sportivului x sau a echipei y.

În fața doar acestor argumente pălește orice explicație, chiar dacă ea s-ar baza și pe mult discutata „tactică a surprizei", materializată în lansarea unor sportivi de valoare direct în marile confruntări, fără apariția lor prealabilă în întreceri de mai mică importanță.

ȘI ANTRENORII AU DE CÎȘTIGAT !

Un alt mare cîștig pe care îl reprezintă concursurile „Prietenia" este posibilitatea antrenorilor de a se afla în permanent contact cu noutățile „de ultimă oră", cu tendințele noi în pregătire, cu ideile tehnico-tactice originale, care apar frecvent — sub formă experimentală — tocmai la acest nivel. Într-un cuvînt, concursurile „Prietenia" reprezintă un valoros schimb de experiență, în condiții de întrecere, schimb pe baza căruia se p[ot] realiza multe progrese în activi[ta]tea internă. A fi receptiv la tot [c]e este nou, a ști să găsești în [fie]care întrecere internațională o [sur]să de permanentă perfecți[onare] constituie calități absolut ne[cesare] unui antrenor bun. Și iată [de] ce ne declarăm împotriva așe[illegible] la cîrma echipelor ce ne repr[ezintă] în întrecerile „Prietenia" a [illegible] tehnicieni de valoare îndoiel[nică], fără rezultate concrete în act[ivitatea] lor de zi cu zi dar care, [illegible] cine știe căror tradiți[i] [illegible] să mai treacă și pe [illegible] cîte unui asemenea [illegible] importanță". Am pro[illegible] ca echipele României [illegible] conduse în concursurile „Prietenia" de antrenorii cu cele m[ai] [illegible] perspective, tehnicienii ti[neri] [illegible] care se îndreaptă privire[a] [illegible] pentru a prelua în [illegible] conducerea primelor repre[zentative]. În acest fel toată lume[a] [illegible] numai de cîștigat, inclu[siv] [illegible] reprezentativi — dorn[ici] [illegible] sigur, de noutăți, de [illegible] deri...

ÎN LOC DE CONCLUZII

Întruc[ît] [illegible] noastre au fost pr[illegible] limpede în rîndurile de [illegible], vom încheia prin a arăt[a] [illegible] următoarele ediții ale concu[rsurilor] „Prietenia" trebuie să n[e] [illegible] rezultate mereu mai bun[e], să ne propulseze printre țările [cu] performanțe remarcabile în ac[est] [illegible]. Nu o dată și nu în[tr-]o singură întrecere am văzut [illegible] de o generație remarcabilă de tineri sportivi, că avem posibilitatea să ne numărăm printre țările cu performanțe foarte bune și la acest nivel. Și mai presus de orice, să nu uităm că „așa cum ne așternem, așa vom dormi", proverb ce trebuie tă[illegible]: „cum ne vom crește speranțele, așa ne vom prezenta la următoarele Jocuri Olimpice" !

Al. HORIA

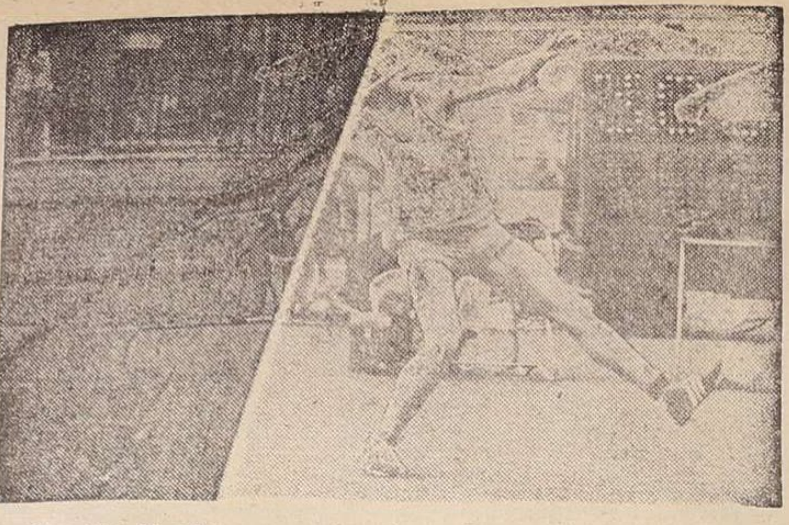

Gheorghe Megelea — *campion și recordman al sulițașilor noștri.*
Foto : Dragoș NEAGU

LA CINCI ANI DUPĂ CONCURSUL DE LA CÎMPULUNG

NICI CÎT DEGETELE DE LA DOUĂ MÎINI !...

La începutul lunii august, în 1970, cochetul stadion din Cîmpulung Musce[l] a găzduit întrecerile atleților participanți la „Concursul Prietenia". Alătu[ri] de cîteva mii de spectatori, care au urmărit întrecerile speranțelor atletismului din unele țări socialiste, am aplaudat atunci evoluția uno[r] tineri foarte talentați, selecționați cu grijă și pregătiți cu migală și co[illegible]tentă pentru a-i apropia de marea performanță.

Au trecut, iată, de atunci, cinci ani, timp suficient pentru ca speranțele să se împlinească, pentru ca promisiunile să devină certitudini, pentru ca din rîndul tinerilor să se fi ridicat autentici performeri ai atletismului. Pentru a vedea ce s-a întîmplat cu unii dintre cei care au concurat în august 1970 la Cîmpulung, am apelat la documentarea noastră și am ales foile cu rezultate ale respectivului concurs.

Atunci, pe stadionul de la poalele „dealului Flămînda", în frumosul decor muscelean, am văzut la lucru un... recordman mondial, cîțiva campioni europeni și foarte mulți recordmani naționali. Recordmanul mondial a fost cubanezul **Pedro Perez Duenas** care a sărit 16.20 m. După trei ani, la Cali, cu prilejul Jocurilor Panamericane, Duenas a realizat o serie excepțională de sărituri, dintre care cea mai lungă a măsurat 17.40 m. Învinsul său a fost atunci un junior sovietic pe nume **Valeri Podluinii** care sărise 15.78 m, clasîndu-se tot al doilea și la săritura în lungime cu 7.62 m. În 1970, la Paris, la prima ediție a campionatelor europene de juniori Podluinii și-a adjudecat medaliile de aur la ambele probe: 7.87 m și respectiv, 16.25 m, iar în 1974 la Roma, el a devenit campion european la lungime (8.12 m).

Săritura în înălțime a fost cîștigată de cehoslovacul **Vladimir Maly** (2.04 m). Anul acesta, la Katowice, tînărul atlet a devenit campion european pe teren acoperit. La greutate învingător a fost sportivul bulgar **Valcio Stoev**, campion european de sală la Katowice, cel pe care bucureștenii l-au aplaudat recent pentru victoria sa la campionatele balcanice. Dintre fete vom aminti doar pe **Jacqueline Todten** (R.D. Germană) clasată pe primul loc la aruncarea suliței (50.16 m). După doi ani ea a devenit campioană continentală de junioare la Paris și după alți doi ani a fost medaliată cu argint la Jocurile Olimpice de la München. Lista celor care au devenit performeri este însă cu mult mai lungă. Totuși, considerînd ca suficiente exemplele pe care le-am ales, vom pune punct acestei liste... internaționale, ocupîndu-ne, foarte scurt, de cîteva exemple interne. Ei bine, degetele de la două mîini ne sînt mai mult decît suficiente pentru a-i număra pe acei dintre atleții noștri, participanți la întrecerile de la Cîmpulung, care au devenit de-a lungul anilor atleți în adevăratul sens al cuvîntului. Cei mai mulți dintre participanții la Concursul Prietenia din 1970 s-au pierdut pe drumul performanței, alții concurează și astăzi dar cu rezultate prea puțin semnificative și în orice caz nu cu mult superioare celor realizate de ei la vîrsta junioratului. Au rezistat cu brio și au devenit, în ultima vreme, campioni sau recordmani ai țării, doar cîțiva: **Marin Iordan** la greutate (atunci 14.85 m, astăzi 18.05 m), **Gheorghe Megelea** la suliță (53.78 m și... 83.64 m), **Tudor Stan** la ciocan (46.08 m și... 69.40 m) și **Dorina Cătineanu** la lungime (5,66 m — campioană europeană de sală în 1974). Acestora le mai pot fi adăugate numele **Leontinei Sălăjan** și al **Evei Zörgö**, ambele componente ale echipei reprezentative de senioare în 1975, pentru a putea încheia seria exemplelor!...

Activitatea sportivă desfășurată la nivelul juniorilor, nu poate avea numai rezultate pozitive, fără rebuturi. În mod obiectiv, din tot felul de motive, foarte mulți tineri sportivi se pierd pe drum și nu ajung performeri. Important este însă ca procentul de „pierderi" să fie cît mai mic și numărul celor care, după cîțiva ani de la juniorat, să atingă un nivel înalt, competitiv pe plan internațional. Altfel, munca aceasta pe care o desfășoară antrenorii, în școli, în secții din cluburi și asociații, în loturile republicane de juniori, aproape că își pierde conținutul, din moment ce activitatea lor este mereu fracționată.

În cazurile multe, foarte multe pe care le cunoaștem, au răzbit pe drumul performanței nu neapărat tinerii cei mai talentați, cu cele mai bune calități fizice, ci cei care au fost îndrăgostiți adevărat de — să zicem — atletism, care au fost dispuși să facă sacrificii, care au avut tăria să ia, cum se spune, în piept greutățile inerente sportului și să nu se lase descumpăniți de primul eșec, de primul pas greșit. Către asemenea juniori ar trebui să-și îndrepte atenția antrenorii noștri pentru a putea avea și ei satisfacția, pe deplin meritată, a lucrului împlinit !

Romeo VILARA

PALATUL SPORTURILOR ȘI CULTURII

– *PARCUL TINERETULUI* –

Primește înscrieri la următoarele cursuri sportive și cultural-artistice :

- GIMNASTICĂ MEDICAL-SPORTIVĂ
(femei și bărbați de la 16 ani în sus) cu o durată de 6 luni.
- BALET COPII
(de la 4 la 8 ani).

Cursurile se țin zilnic, dimineața și după-amiază. Ele sînt conduse de cadre cu înaltă pregătire profesională.

Înscrierile : pînă la data de 15 septembrie 1975 — la secretariatul Palatului, telefon 23.40.40 — interior 33 și 34.

Mijloace de transport : *bd. Dimitrie Cantemir — stația „Liceul Șincai"* : tramvaie — 17, 22, 26 ; troleibuze — 82, 87 ; autobuze — 44, 75, 116, 120 ; *șos. Olteniței — stația „Opriș Ilie"* : tramvaie — 9, 11, 22 ; autobuze — [illegible] 44, 116 [illegible] 120.